

Leiden Chess Tournament: Peter Ypma over zijn tweede IM-norm

In Leiden deden namens Messemaker Liam Vrolijk, Wim Heemskerk en ikzelf mee. Voor Liam en mijzelf ging het toernooi bijzonder goed. Sterker nog, we deden allebei tot en met de laatste ronde gewoon mee voor de toernooizege. Door nederlagen tegen twee Indische grootmeesters bleef het echter bij meedoen om de titels en moesten we ons tevreden stellen met een gedeelde achtste plaats.

Wim was minder tevreden over zijn toernooi, maar op het eind van het toernooi stond hij toch keurig op 5.5 punt met een half punt overscore en slechts een halfje achter Liam en mijzelf. Hieronder vertel ik jullie hoe ik mijn partijen ervaren heb.

Ronde 1: Ansgar Thesing (Duitsler, 1962)

'Ik deed iets gekks, want misschien geeft dat kansen tegen een betere tegenstander', aldus mijn tegenstander. Ik heb vaak dezelfde gedachte. Hij had hier echter niet de juiste persoon voor uitgekozen. Ik wist namelijk op mooie wijze te profiteren van de vreemde positie van zijn stukken:

18.Lxd4! Lxd4 19.Pfe6! fxe6 20.Pxe6 Df6 21.Dxc2 en wit heeft een pion gewonnen en staat bovendien verder ook erg prettig. Het punt kwam dan ook makkelijk binnen rollen.

Ronde 2: Thomas Kools (Nederlander, 1806)

Ik was een gewaarschuwd man. Op de ratinglijst had ik namelijk gezien dat Thomas recent van Herman Grooten en Nick Bijlsma had gewonnen. Dat zijn toch twee spelers die ik hoog heb zitten. Aanvankelijk merkte ik echter niets van dit alles. Thomas deed een slecht pionoffer en ik had een pion meer met prettige stelling. Daarna deed Thomas echter alles goed en speelde ik net iets te gemakkelijk. Het resultaat was een verloren eindspel van toren en 5 pionnen tegen toren, loper en drie pionnen. Gelukkig had ik nog precies genoeg eindspelskills om dat remise te keepen.

NB: Overigens liet Thomas in de rest van het toernooi ook zien dat hij veel beter dan zijn rating schaakt. Hij won met 5/9 namelijk de ratingprijs!

Ronde 3: Tamas Gunes Ongut (Hongaar, 2114)

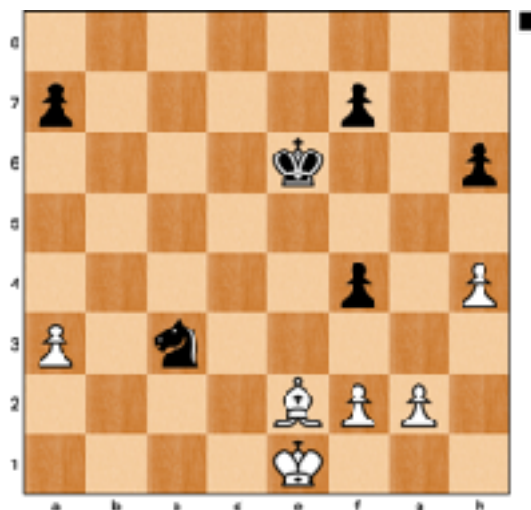
Tamas had in ronde 1 van Sandipan (2575) gewonnen en in ronde 2 tegen Hing Ting Lai (2393) gelijk gespeeld. Het leek dus een lastige partij te worden. Toen ik echter een typische anti-jeugdspeler stelling op het bord had getoverd, wist Tamas niet meer zo goed wat hij moest doen.

Vergelijk bovenstaande stellingen maar. Ik heb met wit veel progressie geboekt. Ik ben weliswaar nog niet helemaal klaar voor de breekzet b4, maar bijna ieder stuk staat in de rechterstelling beter dan in de linkerstelling. Daar is bij zwart geen sprake van. Hier kon hij het wachten niet meer aan en speelde **44...Pf4**. Na **45.Pxf4 exf4 46.Dc3** heb ik echter nog de extra breekzet e5 tot mijn beschikking. Deze zet had in de partij direct gewonnen, maar dat kon ik niet berekenen. Tegen mijn damevleugelplan had Tamas echter ook geen adequaat antwoord klaar.

Ronde 4: Vyacheslav Ikonnikov (Rus, 2538, GM)

Speciaal voor deze partij had ik de leeuw voorbereid. Ik had mij alleen een beetje beperkt voorbereid. Ik had namelijk alleen opstellingen met Lc4 voorbereid. Mijn tegenstander speelde echter niet zijn loper, maar een pion naar c4. In de partij besloot ik om te doen alsof dit geen verschil maakte en gewoon de standaardzetten te spelen. Dit was waarschijnlijk niet heel goed, maar mijn bluff werkte, want ik kwam uiteindelijk in een gelijk eindspel. Daar miste ik zelfs nog een kans op winst:

Het pionneneindspel na **36...Pxe2** is namelijk gewonnen. Ik heb het niet eens overwogen, vanwege mijn pionnenstructuur. De activiteit van mijn koning blijkt echter belangrijker!

Ook na deze gemiste kans had ik de betere kansen in het eindspel, maar het bleef uiteindelijk bij een remise.

Ronde 5: Thomas Beerdse (Nederlander, 2452, IM)

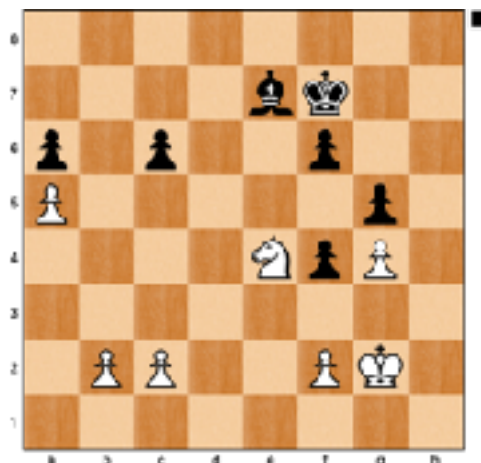
Voor de partij herinnerde Thomas mij eraan dat ik de vorige keer onterecht van hem gewonnen had. Dit keer liet ik Thomas echter onterecht met een remise ontsnappen. Ik heb voor mijzelf de regel gesteld dat ik geen remise aanneem in spannende stellingen. Echter, nadat Thomas in onderstaande stelling op zet 38 remise aanbood, kon ik niet meer helder denken.

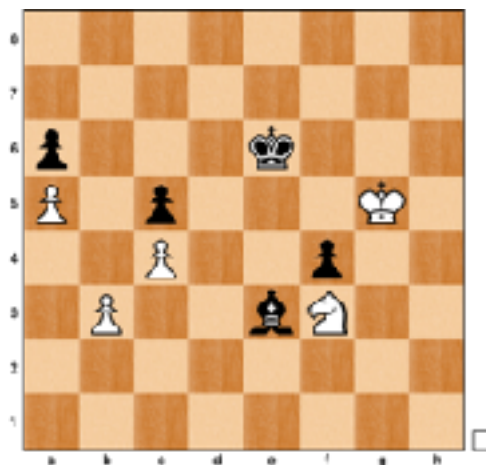
Het was duidelijk dat Thomas een zetherhaling van plan was met 39.Ld1 (die stelling hadden we al gehad) Df2 40.Le2 Dg1. Als ik deze zetten uitvoer, krijg ik er een half uur bij om na te denken over een winstpoging. Dan had ik vast gezien dat ik zeer goede winstkansen had na 41.Lf1 of 41.Lf3. Nu ontbrak de tijd of de scherpzinnigheid daarvoor. Remise dus.

Ronde 6: Alexei Gavrillov (Rus, 2491, GM)

Ik speelde net als in ronde 4 de leeuw. Dit keer had ik meer opstellingen bekeken. Achteraf was dat niet nodig, want hij speelde precies zo dat de opstelling die ik voor ronde 4 bekeken had effectief was. Hij snapte echter meer van deze stelling dan ik en aanvankelijk werd ik langzaam weggespeeld. Toen mijn tegenstander echter de genadeklap niet uitdeelde, kwam ik met zwart in een wat prettiger eindspel terecht.

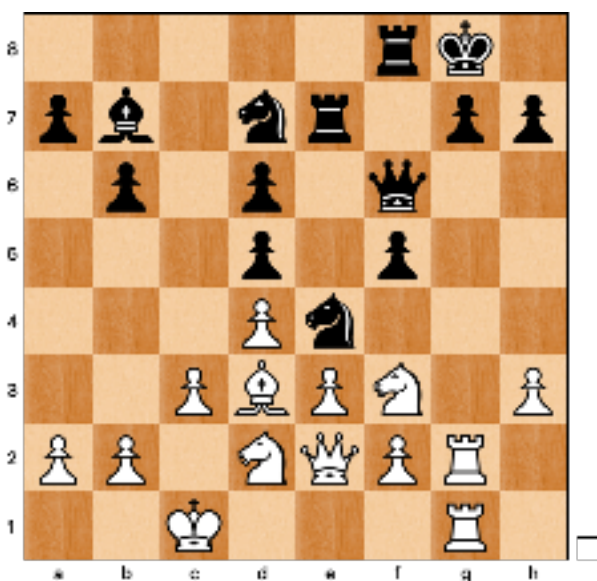
Hier speelde ik **32...Ke6 33.Kf3 f5! 34.Pd2 Lc5!** en ik kan zo altijd geforceerd twee pionnen op de koningvleugel ruilen. Hier zit dat waarschijnlijk nog binnen de remisemarge, maar het is heel lastig voor wit. Ik had echter een vreemde gedachtecronkel, waardoor het direct remise had moeten worden. Een paar zetten later had mijn grootmeesterlijke tegenstander echter ook zo'n gedachtecronkel.

43.Kg4? Als wit gewoon Kg5-g6-g5 blijft spelen, kom ik er niet door. **43...Kf6!** en hier begon mijn tegenstander met zijn hoofd te schudden. Na een half uur denken, besloot hij **44.Pe1 Ke5 45.b4?** te spelen. Achteraf is 45.b4 pas de verliezende zet, maar de stelling is al lastig voor wit. Hierna moest ik nog even nauwkeurig zijn, maar dat lukte en daarmee had ik eindelijk weer eens van een grootmeester gewonnen.

Ronde 7: Roeland Pruijssers (Nederlander, 2508, GM)

Grootmeester tegen amateur - zo werd de partij na afloop beschreven. Dat is een groot compliment, want voor één keer had ik niet de rol van amateur. Ik speelde dan ook één van mijn beste aanvalspartijen ooit:

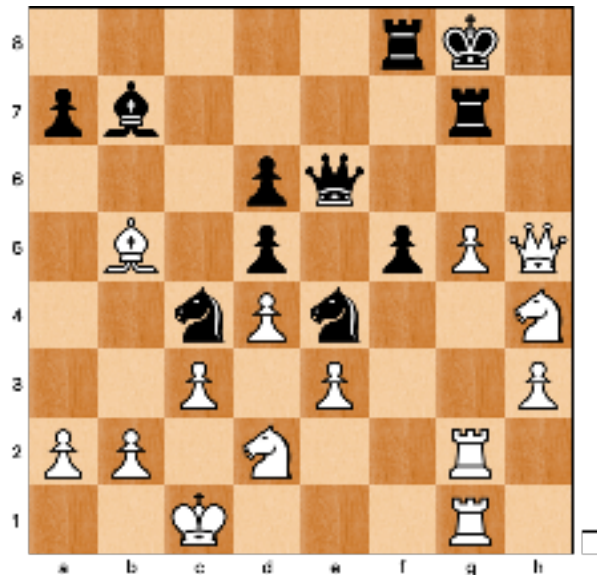

- 17.Pg5!** Mijn stukken staan mooi in de aanval. Ik moet echter aanknopingspunten creëren om te zorgen dat mijn aanval doorslaat.
- 17...h6?!** Zwart laat direct een zwakte toe. Dat is waarschijnlijk niet zo handig. Beter is 17... Dh6 om mijn dreiging 18.Dh5 tegen te gaan. Wit staat desondanks beter. Hij kan bijvoorbeeld 18.h4 met als idee Ph3-f4 spelen.
- 18.Pgf3!** Roeland vertelde mij na afloop dat hij had gemist dat ik gewoon terug kon gaan. Dit is veel beter dan ruilen, omdat wit zijn stukken in de aanval nodig heeft. De dreiging is nu Tg6 gevolgd door Th6.
- 18...De6** Waarschijnlijk was 18...Kh7 hardnekkiger. Zwart blijft echter een probleem hebben nadat wit h4-h5 gespeeld heeft.
- 19.Ph4!** Nu gaat niet een toren, maar een paard naar g6.

19...g5 Een noodgreep, maar wat anders? Wit dreigt een paardvork met 20.Pg6 en als zwart die er uithaalt met 19...Tff7 20.Pg6 Te8 21.Pf4 De7 heeft wit een winnende aanval na 22.Dh5.

20.f4 Tg7 21.fxg5 h5 Wit breekt de zwarte stelling open en zwart probeert het uiteraard gesloten te houden. In de volgende paar zetten doet zwart nog een wanhoopspoging:

22.Df3 b5 23.Lxb5 Pb6 24.Dxh5 Pc4 (diagram)

25.Dh6! Een mooie tussenzet. Ik val zijn dame aan en de dame moet altijd naar een slechter veld.

25...Dc8 25...Df7 is het alternatief. Wit heeft uiteraard meerdere winsten, maar de volgende computervariant is wel erg fraai: 26.Pxe4 fxe4 27.g6 Df6 28.Tg5 Df2 29.Dh7+ Txh7 30.gxh7+ Kh8 31.Pg6+ Kh7 32.Pxf8+ Kh6 33.Tg6+ Kh5 34.Lxc4 en wit vervolgd met Pe6-g7+ met ondekbaar mat.

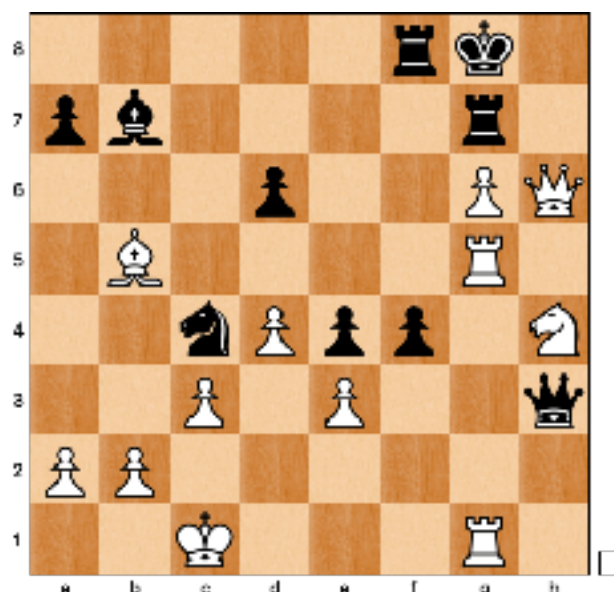
26.Pxe4 Ik sla nu op e4, nu de dame niet meer terug kan slaan.

26...dxe4 Na 26...fxe4 heeft wit de winsten ook voor het uitzoeken. Bijvoorbeeld 27.Lxc4 Dxc4 28.De6+ Kh8 29.Pf5 met te veel dreigingen.

27.g6 Het idee is om met Tg5-h5 mat te gaan zetten over de h-lijn.

27...f4 Zwart probeert tegenspel te maken met ...Dxh3, maar het is te laat.

28.Tg5 Dxh3 En hier had ik nog een mooie slotcombinatie:

Hier maakte ik het op mooie manier af: **29.Lxc4+ d5 30.Pf5!** Ik val de dame aan met een aftrekaanval, dreig mat op g7 en verdedig ook nog e3. **30...Df3 31.Dxg7#**

Ronde 8: Stefan Kuipers (Nederlander, 2388, IM)

Na mijn twee mooie overwinningen, mocht ik op bord 1 plaatsnemen tegen koploper Stefan Kuipers. Na een zet of 15 voelde hij zich niet helemaal op zijn gemak en bood remise aan. Ik twijfelde - als ik voor het grote geld wilde gaan (eerste prijs was 1750 euro), moest ik eigenlijk winnen, maar met een remise zou ik mijn IM-norm vrijwel zeker veilig stellen. Dat besloot ik dus te doen - en te hopen dat ik in ronde 9 nog voor winst (een mooie prijs!) zou kunnen spelen.

Ronde 9: Chanda Sandipan (Indiër, 2575, GM)

Alles aan deze partij was slecht. Het begon al met mijn voorbereiding. Ik kon niet echt een opening vinden waarmee ik mij op mijn gemak voelde. Toen hij afweek met 1.c4 was ik dus aanvankelijk blij, maar hij had natuurlijk wel iets voorbereid en ik wist ook niet meer precies hoe het zat en besloot toen op zet 4 af te wijken van mijn eerdere partijen. Dat was al niet heel goed, maar met mijn achtste zet maakte ik alles nog erger. Daarna speelde mijn tegenstander het goed uit.

Dat betekende dat ik naast het prijzengeld viel, maar met mijn tweede IM-norm heb ik desondanks een heel mooi toernooi gespeeld!